

Irattárba került
Bp. 906 ^{xii} 16
K. Ador

Nagyméltóságu

Gróf ANDRÁSSY GYULA

vbtt.mk.belügyminiszter urhoz

Budapesten.

M. KIR. BELÜGYMINISTERIUM	
ÉRKEZETT 1906. SZEP. -3.	
09720 L SZÁM	III ^c OSZTÁL
MELLÉKLET SZÁMA	dr.

Kerekei elv. vima
a VI^a alonságra

kóbor cigányok

Somogy vármegye főispánjának

III^c

1906. évi augusztus hó 31-én

92 eln. szám alatt kelt jelentése
feltérjesztése

Dr. 27

a kóbor cigányok "ujjle-
nyomatának" elkészítetté-
se tárgyában.

Fe

16

92 eln. szám.
1906

Kegyelmes Uram!

A helybeli kir. ügyészség értesítése szerint az utóbbi években a vármegye területén különösen nagyon elleni bűntény és vétségeket legnagyobb részben a kóbor cigányok követik el.

Saját tapasztalásom alapján állithatom, hogy különösen az utóbbi időkben a kóbor cigányok mindig nagyobb számban járnak-kelnek, veszélyeztetik a közbiztonságot és dacára a hatóságok és csendőrség legéberebb és legerélyesebb fellépésének, teljesen kielégítő eredmény nem érhető el. Különösen a bűnügyi nyomozás és elítélés ütközik nagy nehézségekbe, mert a kóbor cigányok minden tagja 3-4 nevet is használ, 3-4 névre kiállított igazolvánnyal bírnak, a személyazonosság nehezen megállapítható és emiatt, különös figyelembe véve furfangos voltukat és szervezetüket, üldözésük gyakran jár teljes sikertelenséggel, hasonlóképpen a nyomozás is.

Azon véleményben vagyok, hogy ha mód van a személyazonosságuk megállapítására, a védekezés és megtorlás lényegesen megkönnyítve leend. Erre igen alkalmas és célszerű eszköznek vélem a "daktyloskopiát," melyre a múlt hetekben a budapesti m.kir. államrendőrség egyik tagja betanította a helybeli kir. ügyészség és a városi rendőrség erre kijelölt tisztviselőit, kik tehát képesek most már másokat is igen rövid idő alatt teljesen betanítani.

Határozottan állítják, hogy ezen "ujjlenyomatok" már a zsenge kortól kezdve biztos nyomára vezetnek az illető ki-létének; ha tehát a kóbor cigányokról készíttetnének ily

97201/906

114. 16

./.

./.

ujjlenyomatok, az illetők személyazonossága constatalható lenne, így lényegesen megkönnyítenék a nyomozás és ez alapon az elkövetett bűntények ítéleti megtorlása.

Nézetem szerint az eljárás nagy körvonalakban a következő lehetne:

a vármegye illetve esetleg a szomszédos vármegyék területén gondosan elkészített terv szerint egy napon az összes kóbor cigányok a járási főszolgabírói hivatalok elé állíttatnának összeírás, ez alapon törzskönyvkészítés és az "ujjlenyomatok" elkészítése céljából, - melyet a főszolgabíróság egy erre a kir. ügyesség által betanított alkalmazottja venne fel. Ezen ujjlenyomat azután egy példányban felküldetnék a budapesti m.kir. államrendőrség erre berendezett nyilvántartási osztályába. Az itt járt rendőrségi szakközeg állítása szerint, ha esetleg egy kóbor cigány bármikor elfogatnék és az illetőnek "ujjlenyomata" a budapesti államrendőrséghez felküldetnék, ott teljes bizonyossággal konstatalnák azt, vajjon az illető minő név alatt lett összeírva és így személyazonossága lényegesen könnyebben megállapíttatnék, mely alapon azután a nyomozás is sikerrel megindulhatna és miután a kóbor cigányok lelket rendszerint számos - különböző helyeken elkövetett bűncselekmények terhelik, előbb lehetne célt érni a megtorlás kérdésében is.

Mindenesetre nagyobb sikerrel járna, ha ezen eljárás minél több vármegyében fogantatosíttatnék, azonban annak is meg volna a gyakorlati haszna, ha ezen eljárás a kormányzatomra bizott vármegye területén keresztülvitetnék, ennek pedig alig volna lényeges akadálya, mert az "ujjlenyomat" készítését a főszolgabíróságok kiküldöttei rövid néhány nap alatt, így csekély költséggel elsojáltíthatják.

Megfontolva a körülményeket azon nézetben vagyok, hogy ily irányu rendelet kiadása hatáskörömbe tartozik és ehhez jogosultsággal is bírok, illetve feladatomat is képezi, -mégis mielőtt eljárnék, szükségesnek tartottam a kérdést előzőleg is

./.

./.

Kegyelmes Uramnak bejelenteni nemcsak azért, hogy ahhoz a hozzájárulást megnyerjem, de azért is, mert nem tudom, vajjon Kegyelmes Uram nem-e méltóztatik esetleg az eljárásra nézve utasítást adni, esetleg amennyiben Kegyelmes Uram az eszmét helyeselné, nem-e kívánja megfontolás tárgyává tenni, hogy esetleg a szomszéd vármegyéknél is hasonló intézkedések történjenek? Amennyiben Kegyelmes Uram nem méltóztatnék szélesebb körben is ezen eljárást fogadtatni, kegyes beleeegyezését kérem, hogy ezt Somogy vármegye területén kísérltképpen is elrendelhessem, miután az semmikárral, csakis haszonnal járhat.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tiszteletem őszinte nyilvánítását melylyel vagyok

Kaposvár, 1906 évi augusztus hó 31-én

híve s szolgája:

Kaputsky

főispán.

